

ORA 8 – SUB SEMNUL CONDICII

Corneliu Sofronie

Ora 8, deschizi poarta institutului, salu i portarul, acesta î i r spunde cu un rânjete de director, care îi dezv luie îns caninii de portar, urci la birou unde dai de EA – condica, eterna cauz a conflictului dintre ef i subaltern: *de ce-ai întârziat?* întreab eful, *ti i, doar cinci minute*, se scuz subalternul, *5 minute? 5 minute sunt o ru inel...* în lupta noastr spre mai bine, zice eful... *mi-a întârziat tramvaiul!* se ap r din nou subalternul, *tramvaiul? fir-ar al dracului de tramvai cu scuzele voastre cu tot, mie de ce nu-mi întârzie niciodat tramvaiul?* se-ntreab , mirându-se sincer, eful, venit la serviciu cu Mercedes-ul personal – *o marf de marf* , apoi pleac trântind, tr snind, vuind, aruncând pachete, crochete, fi ete, câte-o mas , înjurând i-n fine scuiând, fapt ce-i tr deaz originea s n toas .

În birou, în urma lui, se emit fel de fel de ipoteze: *s-a sculat cu stângul* zice unul, *i-o fi n scut nevasta o fat* este de p rere un altul... *domnilor, domnilor!* strig disperat un al treilea... *domnilor, unde-i popa? unde-i popa?... care pop ?* întreab to i în acela i timp, *popa de la biseric* , zice disperatul, *care biseric ?* întreab ceilal i din ce în ce mai aiuri i, cerând apoi explica ii: *de ce ne trebuie pop ?... ca s ne bage mortu-n cas !* se auzi o voce de femeie, *p i hopa-hop, hopa-hop...* unde-i eful s -l îngrop! replic cel care avu ideea, apoi continu : *iubi i colegi, ti i de ce fluier popa ase zile în biseric i-n a aptea cânt ?* i d du tot el r spusul: *pentru c eful lui e r stignit!* hlizeal , râsete zgomotoase, apoi, ca la o comand , intonar to i o arie din *Blestemul efului*, o melodie i un text crea ie colectiv , n scute din cheful nebun pe care orice subaltern îl are de a- i bârfi eful: *eful care f r fric /taie ora din condic /S-aibe-n loc de p r peruci/ i ma ina pe butuci/S-aibe secretar chioar / i s-arate ca o cioar /Dea Domnul pila s -i cad / -apoi i pe el s -l rad ! S-aibe în concedii ploaie/ i în cas mucegaie/lar de- i face-o vil mare/S îl "pasc " cinci controale!...* dar eful se reîntoarce ca i leul în turbare, pentru toat lumea e clar c a auzit cântecul, d o comand : *pe burt !* zice el i toat lumea se trântete pe burt ! *scularea!! culcarea! scularea! culcarea! sus! jos!*

sus!... comportament ce stârne te panic general printre subalterni... doamne fere te! exclam cineva, f cându- i semnul crucii, ce s-a întâmplat?... au dat n val extratere trii? Ummo! misterul Ummo! strig cineva, cine au venit? ce-i de pe Jupiter sau cei de pe Saturn? întreb o voce de femeie, dracu tie, c noi ne avem bine cu to i! r spunde unul cu evidente cuno tin e de politic extern , dar lucrurile se l muresc relativ repede, nu s-a întâmplat, de fapt, nimic grav, pur i simplu s-a reîntors eful i a citit el ceva asear despre rolul exerci iilor de gimnastic asupra cre terii eficien ei muncii subalternilor... am îmb trântit cu 10 ani! spune o doamn pe care de-acum o recunoa tem c este madam Fotea, începem s -i recunoa tem pe to i membrii micului colectiv, iat-o anulând comanda f cut la un Metro din apropiere pentru zah r, f in , carne, Ness, l mâi... de ce a a comand mare, madam Fotea? se intereseaz cineva, deh, se justific ea, dac veneau extratere trii ia i i se puneau la mas , ce le d deai? Po i s tii cât aveau de gând s stea? la gândi i-v la ru i! eful, care a privit la rândul lui nedumirit scenele ce s-au petrecut în fa a lui, întreb unde este Gâsc , cineva îl z re te culcat între dou birouri, el a crezut c a început r zboiul i st , înc , nemi cat în a teptarea comunicatului oficial, cu urechile lipite de podea i inând la gur o batist în loc de masc de gaze, sun telefonul, ridic eful... este solicitat P mp l u... aici nu lucreaz nici un p mp l u! îl informeaz eful pe solicitant, apoi i se adreseaz lui P mp l u însu i: i dumneata, domnule P mp l u, s mai termini odat cu fufele i s pui mâna la treab ! ara nu a teapt de la noi vorbe, ci fapte!... S munceasc unul s chiuleasc apte! replic P mp l u, dar spre norocul lui eful nu-l aude, el se intereseaz de domnul Cârti ... unde-i Cârti , unde-i domnul Cârti , nimeni nu l-a v zut... parc a intrat în p mânt, cineva îi aminte te, totu i, c s-a dus la toalet , sta-i Cârti , cum st cinc minute în birou, cum simte c îl strâng pere ii, în fine, apare i Cârti , z rindu-l, îns , pe ef, el simte din nou o nevoie organic , dar eful îl observ i-l mobilizeaz la treab prin versuri militante, pline de o adânc sim ire, care i-au r mas în memorie înc de pe vremea când participa la Cântarea României: m , domnule Cârti , mai potole te- i dracului elanul, c nu la ie itul la toalet trebuie s dep im noi planul! Cârti îi pierde

complet capul, râde fără nici un motiv, apoi scoate limba la madam Fotea și o întreabă: *singuric, singuric?* madam Fotea se simte jignită în amorul propriu că țigărit cu atâtă trudă – este vâduv de la vârsta de 35 de ani – și își dă din gură de arpe: *nesimțitule, tîia e tinerii din ziua de azi...* da, tîia sunt tinerii, stă la birou, când dezacord între ef și subalterni, când între subiect și predicat... eful îi aduce brusc aminte că este ef și ia o hotărâre foarte importantă: *din clipa asta*, spune el, *nimeni nu mai face nimic fără aprobarea mea*, domnul Gâscă se conformează imediat acestei dispoziții, el cere aprobarea șefului, eful refuză însă și-o dă pe motiv că *stă în prost cu planul, nouă ne trebuie efectivul complet*, totuși Gâscă, nesimțit cum este, le înșală... și asta doar, al naibii omului Gâscă stă, pentru a-i face efului în ciudă, a aflat el că înconstruirile produc stres psihic și el e obsedat de ideea că toată lumea are stres în timp ce el arată ca un boboc, eful îl privește pe Gâscă cu un dispreț total, apoi, considerându-și misiunea încheiată, ia condica sub braț și pleacă. Subalternii îl aud doar cum urlă pe coridor cât îl înșală gura, aha, ca să se ducă ecoul cât mai departe, eventual până la minister: *dacă n-a fi eu eful aici, în instituție asta s-ar duce dracului totul de râp!* și s-a dus!... În urma lui, în birou, subalternii, ca și cum în fața lor s-ar fi aflat un dirigor, încep, totuși deodată, să cânte: *eful care fără fric / Taie ora din condică ...* Semn că și-au intrat în normal.